

Laborator 1 - Structurarea datelor

Tema 1.1

Să se analizeze programul EX1.C din Anexa 1.

Considerații teoretice 1.1

Configurări mediu

În MinGW Developer Studio pentru a putea face o aplicație trebuie creat prima dată un proiect. Proiectele sunt colecții de fișiere sursă (*.cpp) care vor fi compilate separat iar din toate fișierele va fi realizat un singur fișier executabil. De aceea în fișierele sursă din cadrul unui proiect trebuie să existe doar o singură funcție main.

Pentru a realiza o aplicație consolă în MinGW în meniul *File->New* se alege tab-ul *Projects* de unde se alege *Win32 Console Application*. Fișierele C sau CPP realizate în cadrul proiectului se vor găsi în secțiunea *SourceFile*, iar fișierele antet (*.h) în secțiunea *HeaderFile*.

În cazul fișierelor antet (cele cu extensia .H), definite de utilizator, pentru a specifica compilatorului să caute aceste fișiere în directorul proiectului, includerea acestora se va face în forma următoare:

```
#include "nume_fisier.h".
```

Dacă se folosește simbolurile "<" și ">" la includerea fișierelor acestea vor fi căutate în calea specificată de mediul de programare.

Pentru a configura MinGW să lucreze cu modul grafic trebuie făcute următoarele configurații în meniul *Project-> Settings -> Link*, apoi în câmpul *Extra linking options* trebuie introdus textul:

```
-lbgi -lgdi32 -lcomdlg32 -luuid -loleaut32 -lole32
```

Modul grafic

Un program poate folosi monitorul în două moduri de lucru:

- *Modul de lucru text* – este modul în care ecranul este împărțit într-o matrice de “căsuțe” de dimensiune 80 x 25. În fiecare căsuță se poate afișa un caracter.
- *Modul de lucru grafic* – este modul de lucru în care ecranul este împărțit într-o matrice de puncte (pixeli) de dimensiune 640 x 480. În acest mod de lucru pe ecran pot fi afișate atât caractere (de această dată caracterele pot fi scrise de dimensiuni diverse și cu fonturi diferite), cât și diferite obiecte grafice (puncte, linii, cercuri, etc.).

În ambele cazuri ecranul are coordonata 0,0 în colțul din stânga sus.

Câteva funcții folosite pentru lucrul în modul grafic:

- `void initgraph(int *graphdriver, int *graphmode, char *pathtodriver)` – funcția folosită pentru inițializarea modului grafic prin încărcarea driver-ului grafic de pe disc. Parametrii funcției sunt: `graphdriver` – întreg care specifică driver-ul grafic care va fi folosit; `graphmode` – întreg care specifică modul graphic inițial; `pathtodriver` – specifică calea în care funcția va căuta mai întâi driver-ul grafic (fișier cu extensia .BGI). Dacă nu este găsit în directorul specificat, funcția va căuta driver-ul în directorul curent. Dacă însă calea este nulă atunci fișierul de driver trebuie să se afle în directorul curent.

- `int graphresult(void)` – funcția returnează o valoare care reprezintă codul de eroare al ultimei operații grafice (0 – operația s-a efectuat cu succes, altă valoare – operația nu a avut succes).
- `void closegraph(void)` – funcția care închide modul grafic și revine în modul text.
- `void setcolor(int culoare)` – funcție care setează culoarea cu care se va desena în continuare, parametrul `culoare` reprezintă culoarea.
- `void circle(int x,int y,int r)` – funcție care desenează un cerc cu coordonatele centrului `x`, `y` și de rază `r`.

Variabile

Variabilele se declară, de obicei, în trei locuri: în interiorul funcțiilor (variabile locale), în cadrul definiției parametrilor funcției (parametri formali) și în afara oricărei funcții (variabile globale). Variabilele locale sunt declarate în interiorul unei funcții, ele fiind accesibile doar instrucțiunilor care se află în interiorul blocului în care sunt declarate variabilele. Parametri formali ai funcției se comportă ca orice altă variabilă locală din acea funcție. Variabilele globale sunt cunoscute în întreg programul și pot fi utilizate de către orice zonă a codului.

Funcții

Forma generală a definiției unei funcții:

```
specificator_de_tip nume_functie(lista_de_parametrii)
{ corpul_functiei }
```

`specificatorul_de_tip` specifică tipul de date pe care îl returnează funcția. Dacă nu este specificat nici un tip, compilatorul presupune că funcția returnează un rezultat de tip `int`. `lista_de_parametrii` este o listă separată prin virgule de tipul și numele parametrilor formali. Parametrii formali primesc valorile argumentelor atunci când este apelată funcția, compilatorul verificând în momentul apelului corespondența între parametrii actuali și cei formali.

În unele cazuri este preferat modelul care implică folosirea prototipului funcției (declararea ei), definirea funcției urmând a fi făcută ulterior. Forma generală a prototipului unei funcții:

```
specificator_de_tip nume_functie(lista_de_parametrii);
```

În general funcțiile pot primi argumente în două feluri: apel prin valoare și apel prin pointer.

Să luăm următorul exemplu: dorim să facem o funcție care să interschimbe două valori. O primă variantă (scrisă rapid) ar arăta în felul următor:

```
#include <iostream.h>
void schimb(int x, int y)
{
    int r;

    r = x;
    x = y;
    y = r;
}

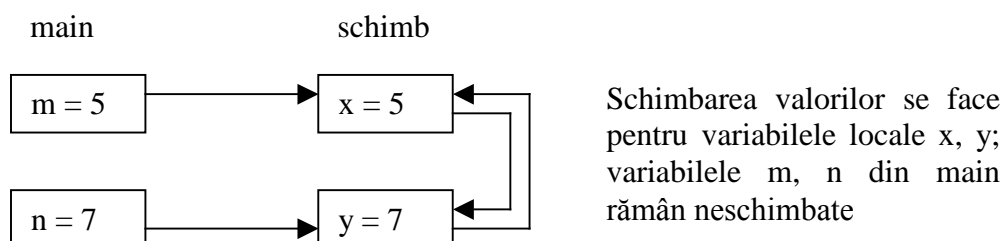
void main()
{
    int m=5,n=7;

    cout<<m<<" "<<n<<" ";
    schimb(m,n);
}
```

```
    cout<<m<<" "<<n<<" ";
}
```

Vom avea însă următoarea surpriză programul va afișa: 5 7 5 7. Ce s-a întâmplat de nu s-au schimbat totuși valorile între ele?

În funcția `main` am definit cele două variabile `m`, `n` pentru care se alocă memorie. În momentul în care apelăm funcția `schimb(m,n)`, această funcție folosește variabilele locale `x`, `y`, `r` pentru care se alocă memorie (pe stivă) atâta timp cât va rula această funcție. Variabila `x` va primi valoarea lui `m`, iar variabila `y` va primi valoarea lui `n`. Apoi se face schimbarea de valori între variabilele locale `x`, `y`, fără ca valorile din zona de memorie alocată pentru variabilele `m`, `n` să fie afectate. La revenirea din funcția `schimb` cele două variabile `m`, `n` vor avea tot aceleași valori ca mai înainte.

Acesta a fost un exemplu de *apel prin valoare* (în urma căruia nu am reușit să schimbăm valorile variabilelor folosite în apelarea funcției).

Pentru ca totuși să reușim ce ne-am propus vom folosi *apel prin pointer*. Exemplul nostru va arăta astfel:

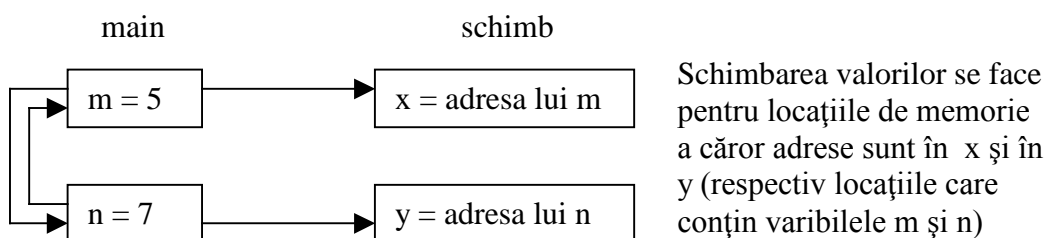
```
#include <iostream.h>
void schimb(int *x, int *y)
{
    int r;

    r = *x;
    *x = *y;
    *y = r;
}

void main()
{
    int m=5,n=7;

    cout<<m<<" "<<n<<" ";
    schimb(&m,&n);
    cout<<m<<" "<<n<<" ";
}
```

Scris în acest fel programul va face ceea ce ne dorim. De fapt ce s-a modificat? Funcția `schimb` are acum ca și parametrii doi pointeri în care se vor memora adresele variabilelor `m`, `n`. De această dată în funcția `schimb` se vor schimba valorile de la adresele de memorie date de `x`, `y`, respectiv se vor schimba valorile din zona de memorie unde sunt memorate variabilele `m`, `n`.

Lucrul cu tastatura

Pentru a afla codul generat la apăsarea unei taste se folosește funcția `getch()`. Aceasta așteaptă apăsarea unei taste și întoarce:

- pentru tastele normale codul ASCII al tastei apăsate.
- pentru tastele speciale valoarea 0 urmată, la o nouă apelare a funcției `getch()`, de un cod al tastei apăsate. Taste speciale sunt de exemplu: săgețile, F1 – F12, tastele INS, DEL, PAGE UP, PAGE DOWN, HOME și END.

Indicații 1.1

- ⇒ Atenție, nu uitați de fișierul EX1.H
- ⇒ Atenție la codul asociat TAB
- ⇒ Atenție la restricțiile compilatorului de C.

Tema 1.2

Să se modifice programul așa încât să gestioneze 4 (patru) cercuri.

Indicații 1.2

- ⇒ Se vor declara variabilele x4, y4, r4, c4 și se va modifica corespunzător programul.
- ⇒ Atenție la codul asociat TAB.

Tema 1.3

Să se modifice programul așa încât să gestioneze 10 (zece) cercuri.

Considerații teoretice 1.3

Vectori

Un vector (o matrice cu o singură dimensiune) este o colecție de variabile de același tip, apelate cu același nume. Accesul la un anumit element al vectorului se face cu ajutorul unui indice. Un vector ocupă locații de memorie contigue (consecutive). Forma generală pentru declararea unui vector este:

```
tip nume_variab[marime];
```

Vectorii trebuie declarati explicit astfel încât compilatorul să aloce spațiu în memorie pentru ei. `tip` declară tipul de bază al vectorului, care este tipul fiecărui element al său. `marime` indică numărul de elemente al vectorului. Apelarea unui element al vectorului se va face astfel:

```
nume_varib[indice]
```

unde `indice` va putea lua valori de la 0 la `marime-1`.

Culori

Culorile pot fi privite ca numere întregi în plaja 0-15. În tabelul următor sunt prezentate corespondențele în numere pentru cele 16 culori definite simbolic în `graphics.h`.

0 BLACK	1 BLUE	2 GREEN	3 CYAN
4 RED	5 MAGENTA	6 BROWN	7 LIGHTGRAY
8 DARKGRAY	9 LIGHTBLUE	10 LIGHTGREEN	11 LIGHTCYAN
12 LIGHTRED	13 LIGHTMAGENTA	14 YELLOW	15 WHITE

Indicații 1.3

- ⇒ Se vor folosi patru vectori, câte unul pentru fiecare variabilă `x`, `y`, `r` respectiv `c`.
- ⇒ La inițializare se recomandă folosirea unei bucle `for` pentru a inițializa fiecare cerc, iar valorile atribuite să fie dependente de contorul buclei (de exemplu `x[k]=200+10*k`)
- ⇒ Datorită ordinii realizate în date se poate renunța la `switch(CercCurent)` și înlocui cu o singură linie cu apel de `Muta` și indexare (după variabila `CercCurent`) în tablourile corespunzătoare
- ⇒ Nu se va modifica funcția `Muta`

Tema 1.4

Să se modifice programul astfel încât să folosească o matrice care să memoreze datele cercurilor.

Considerații teoretice 1.4

Matrici

Compilatorul de C admite declararea de matrici multidimensionale. Cea mai simplă formă de matrice multidimensională este cea bidimensională, care poate fi privită ca un vector de vectori. Definirea unei matrici se va face în felul următor:

```
tip nume_matrice[marime1][marime2];
```

`tip` reprezintă tipul de date pentru elementele matricii. Matricele bidimensionale sunt stocate în forma rând-coloană, unde primul indice (`marime1`) indică rândul iar al doilea (`marime2`) indică coloana. Accesul la un element al matricii se face sub forma:

```
nume_matrice[indice1][indice2];
```

unde `indice1` va lua valori între 0 și `marime1`, iar `indice2` va lua valori între 0 și `marime2`. În ceea ce privește stocarea efectivă în memorie a matricii, `indice2` se modifică mai repede decât `indice1` atunci când sunt parcurse succesiv elementele matricii.

Indicații 1.4

- ⇒ Se va folosi o singură matrice, cu 4 coloane, corespunzătoare variabilelor `x`, `y`, `r` și `c`.
- ⇒ Nu se va modifica funcția `Muta`

Tema 1.5

Să se definească o structură `CERC`, aferentă unui cerc, și să se modifice corespunzător programul.

Considerații teoretice 1.5

Structuri

O structură este un grup de variabile unite sub același nume, ce pun la dispoziție un mod convenabil de păstrare a informațiilor legate între ele. O declarație de structură formează un șablon care poate fi folosit pentru a crea variabile de acel tip. Membrii (elementele sau câmpurile) unei structuri sunt variabilele care fac parte din structură. Forma generală a definirii unei structuri este:

```
struct nume_structura
{
    tip1 nume_membru1;
    tip2 nume_membru2;
    ...
} variabile_structura;
```

unde `nume_structura` este numele structurii și `variabile_structura` este lista de variabile de tipul structurii. Cele două pot fi omise, dar nu ambele simultan. Atenție declarația se termina cu punct și virgulă, deoarece este o instrucțiune. Având definită o structură, definirea unei variabile de tipul structurii se va face astfel:

```
struct nume_structura nume_variabila;
```

Forma generală de acces la un membru al structurii este:

```
nume_variabila.nume_membru
```

În cazul unei variabile pointer la o structură accesul la un membru al structurii se va face astfel:

```
nume_pointer->nume_membru
```

Limbajul C permite definirea explicită a noi nume de tipuri de date prin utilizarea cuvântului cheie `typedef`. Forma generală a instrucțiunii `typedef` este:

```
typedef tip_vechi tip_nou;
```

Dacă `tip_vechi` este o structură, noul tip de date definit se poate folosi fără a fi nevoie să se specifice de fiecare dată cuvântul `struct` la definirea variabilelor.

Indicații 1.5

- ⇒ Se va defini un vector de elemente de tip `CERC`
- ⇒ Se va modifica funcția `Muta` astfel încât să primească doar un parametru referitor la `CERC` și deplasările (în total 3 parametrii).
- ⇒ Atenție la declararea (prototipul), definirea și apelul corespunzător al funcției `Muta`.

Tema 1.6

Să se renunțe la variabilele `dx` și `dy` din `main` fără a se modifica însă funcția `Muta`.

Indicații 1.6

- ⇒ Se vor lua în considerare apeluri ale funcției `Muta` ori de câte ori este cazul.

Tema 1.7

Să se introducă două funcții `Sterge` și `Afiseaza` care să realizeze ștergerea și respectiv afișarea unui cerc primind ca și parametru cercul. Acestea vor fi singurele funcții care mai conțin funcțiile `setcolor` și `circle`.

Tema 1.8

Să se adauge o facilităate suplimentară de modificat raza cercului curent: la apăsarea ,1' raza crește cu 10 iar la apăsarea ,2' raza scade cu 10.

Considerații teoretice 1.8

Tastele ,1' și ,2' sunt taste normale:

Indicații 1.8

⇒ Implementarea va fi asemănătoare funcției `Muta`, iar numele funcției va fi `Crește`.

Anexa 1

ex1.c

```
#include <graphics.h>
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include <conio.h>

#include "ex1.h" //includerea bibliotecii proprii ex1.h care trebuie
                //sa fie in directorul curent.

// prototipuri de functii

void OurInitGraph(void);
void Muta(int *x,int *y,int r,int c,int dx,int dy);

// variabile Globale, pentru un cerc vom avea urmatoarele date:
// - x, y coordonatele centrului cercului
// - r raza cercului
// - c culoarea cercului

// se vor defini 3 cercuri

int x1,y1,r1,c1, x2,y2,r2,c2, x3,y3,r3,c3; //variabilele pentru cele 3 cercuri

void main()
{
    // variabile locale

    int CercCurent=0;
    // este variabila care ne pastreaza cercul curent ea va putea lua 3 valori:
    // 0 - pentru cercul x1, y1, r1, c1
    // 1 - pentru cercul x2, y2, r2, c2
    // 2 - pentru cercul x3, y3, r3, c3
    int gata=0;
    int dx,dy;

    // cod

    OurInitGraph(); //se face trecerea in modul grafic

    //urmeaza introducerea valorilor initiale pentru cercuri
    //(initializarea cercurilor)

    x1=100;y1=200;r1= 25;c1=YELLOW; //initializarea variabilelor pt. cerc 1
    setcolor(c1);                    //se seteaza culoarea c1
    circle(x1,y1,r1);                //se deseneaza cercul cu centrul x1, y1
                                    //    si de raza r1

    x2=300;y2=200;r2= 50;c2=RED;     //initializarea variabilelor pt. cerc 2
    setcolor(c2);                    //se seteaza culoarea c2
    circle(x2,y2,r2);                //se deseneaza cercul cu centrul x2, y2
                                    //    si de raza r2

    x3=500;y3=200;r3=100;c3=BLUE;    //initializarea variabilelor pt. cerc 3
    setcolor(c3);                    //se seteaza culoarea c3
    circle(x3,y3,r3);                //se deseneaza cercul cu centrul x3, y3
                                    //    si de raza r3
```



```

// se intra intr-o bucla in care se ramane atata timp cat gata=0
while(!gata)
    switch(getch())          //se asteapta apasarea unei taste
    {
        case ESC:           //daca s-a apasat ESC atunci se iese din bucla
            gata=1;          //prin valoarea 1 pe care o primeste gata
            break;
        case TAB:           //daca s-a apasat TAB se trece la urmatorul cerc
            CercCurent++;    //trecem la cercul urmator
            CercCurent%=3;    //dupa cercul 2 urmeaza cercul 0
            break;
        case 0:             //la apasarea unei sageti se genereaza intai 0.
            switch(getch())  //apoi codul specific
            {
                case LEFT:   dx=-10;dy= 0;break;
                case RIGHT:  dx= 10;dy= 0;break;
                case UP:     dx= 0;dy=-10;break;
                case DOWN:   dx= 0;dy= 10;break;
                default:     dx= 0;dy= 0;break;
            }
    }
//in functie de sageata apasata se dau valori deplasarilor:
// - dx pe horizontala (valoarea negativa insemnand deplasare la stanga)
// - dy pe verticala (valoarea negativa insemnand deplasare in sus)
//pasul de deplasare pe horizontala si pe verticala este de 10 pixeli

//dupa stabilirea valorilor pentru deplasari se muta cercul curent
switch(CercCurent)
{
    case 0:                //CercCurent=0
        Muta(&x1,&y1,r1,c1,dx,dy); //mutarea cercului 1
        break;
    case 1:                //CercCurent=1
        Muta(&x2,&y2,r2,c2,dx,dy); //mutarea cercului 2
        break;
    case 2:                //CercCurent=2
        Muta(&x3,&y3,r3,c3,dx,dy); //mutarea cercului 3
        break;
}
break;
}
closegraph();             //inchiderea modului grafic
}

void Muta(int *x,int *y,int r,int color,int dx,int dy)
//*****
//functie care face mutarea unui cerc cu deplasamentele
//dx (pe horizontala) si dy (pe verticala)
{
    setcolor(BLACK);       //sterge cercul de pe pozitia veche, prin
    circle(*x,*y,r);       //scrierea unui cerc de culoarea fondului (negru) peste el

    *x += dx;              //sunt modificate coordonatele centrului cercului
    *y += dy;

    setcolor(color);
    circle(*x,*y,r);       //desenare in noua pozitie a cercului
}

void OurInitGraph()
//*****
// functie care face trecerea din modul text in modul grafic
{

```

```
int gdriver = DETECT, gmode, errorcode; //declarare de variabile locale

initgraph(&gdriver,&gmode,""); //initializeaza modul grafic
errorcode = graphresult(); //citeste rezultatul initializarii
if (errorcode != grOk) //se testeaza daca a aparut o eroare la
                        //initializare, in caz de eroare se afiseaza
                        //eroarea si apoi se inchide programul
{
    printf("Graphics error: %s\n", grapherrormsg(errorcode));
    printf("Press any key to halt:");
    getch();
    exit(1);
}
}
```

ex1.h

```
/**/*****

// in acest fisier sunt definite ca si constante codurile ASCII pentru
// tastele folosite in program

#define ESC    27
#define TAB    9
#define LEFT   75
#define RIGHT  77
#define UP     72
#define DOWN   80
```